

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 261

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 25 octombrie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
118. — Lege privind constituirea și utilizarea Fondului special al drumurilor publice	1-2	509. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției consulare dintre România și Republica Socialistă Vietnam, semnată la Hanoi la 8 iulie 1995	14
504. — Decret pentru promulgarea Legii privind constituirea și utilizarea Fondului special al drumurilor publice	3	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
★			
21. — Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției consulare dintre România și Republica Socialistă Vietnam, semnată la Hanoi la 8 iulie 1995	3	910. — Hotărâre pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 1996 al Regiei Autonome „Agenția Națională a Produselor Agricole” de sub autoritatea Ministerului Agriculturii și Alimentației	15
123. — Lege pentru ratificarea Convenției consulare dintre România și Republica Socialistă Vietnam, semnată la Hanoi la 8 iulie 1995	4	988. — Hotărâre privind exceptarea de la plata taxelor vamale a importului de sfeclă de zahăr	15
Convenție consulară între România și Republica Socialistă Vietnam	4-14	989. — Hotărâre privind exceptarea temporară de la plata taxelor vamale a unui contingent tarifar de 100 mii tone orz de consum	16
		1.008. — Hotărâre privind eliberarea și numirea unui membru în Consiliul de administrație al Fondului Proprietății de Stat	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind constituirea și utilizarea Fondului special al drumurilor publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Pentru completarea surselor de finanțare necesare construcției, modernizării, administrării, întreținerii și reparării drumurilor publice, se înființează Fondul special al drumurilor publice.

Art. 2. — Drumurile publice sunt căi de comunicație care au drept scop asigurarea transporturilor rutiere pentru satisfacerea cerințelor populației, ale economiei și ale apărării naționale.

Art. 3. — Drumurile publice pentru care se aplică prevederile prezentei legi sunt autostrăzile, drumurile naționale, drumurile județene și drumurile comunale.

CAPITOLUL II

Constituirea Fondului special al drumurilor publice

Art. 4. — Sursele Fondului special al drumurilor publice se constituie după cum urmează:

1. prin aplicarea unei cote de 25% asupra:

a) prețului cu ridicata, exclusiv accizele, pentru carburanții auto livrați la intern de către producători;

b) valorii în vamă, stabilită potrivit legii, pentru carburanții auto importați;

2. prin aplicarea unei cote de 10% asupra:

a) prețului cu ridicata, exclusiv accizele, pentru autovehiculele și remorcile livrate de către producătorii din țară și destinate vânzării pe piața internă, cu excepția tractoarelor și mașinilor agricole, pentru care se va aplica o cotă de 5% începând cu data de 1 ianuarie 1998;

b) valorii în vamă a autovehiculelor și remorcilor importate.

Aplicarea cotelor prevăzute la alin. 1 se va reflecta la nivelul prețurilor cu ridicata și al prețurilor cu amănuntul, fără să afecteze volumul veniturilor bugetare.

Art. 5. — Obligația calculării și vărsării sumelor rezultate din aplicarea prevederilor art. 4 alin. 1 revine producătorilor și importatorilor, persoane fizice și persoane juridice, indiferent de forma de organizare, de titularul dreptului de proprietate și de deținătorii produsului importat.

Suma datorată se stabilește:

a) la data livrării de către producător;

b) la data efectuării formalităților de vămuire pentru produsele din import.

Art. 6. — Sumele datorate ca urmare a aplicării prevederilor art. 5 se varsă în contul Fondului special al drumurilor publice până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost stabilite.

Art. 7. — Pentru neplata în termen a sumelor datorate de către agenții economici, producători și importatori de carburanți auto, de autovehicule și de remorci se aplică majorări pentru fiecare zi de întârziere, conform legislației fiscale.

CAPITOLUL III

Repartizarea sumelor din Fondul special al drumurilor publice

Art. 8. — Lucrările finanțate din Fondul special al drumurilor publice se execută conform programelor anuale care stau la baza fundamentării bugetului acestui fond.

Regia Autonomă „Administrația Națională a Drumurilor din România” elaborează și fundamentează bugetul Fondului special al drumurilor publice, pe care îl depune la Ministerul Transporturilor.

Bugetul Fondului special al drumurilor publice se aprobă anual ca anexă la legea bugetului de stat.

Art. 9. — Fondul special al drumurilor publice, constituit conform prevederilor art. 4 alin. 1, se repartizează astfel:

a) 65% pentru drumurile naționale;

b) 35% pentru drumurile județene și comunale.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 2 octombrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 2 octombrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

București, 16 octombrie 1996.

Nr. 118.

CAPITOLUL IV

Dispoziții comune și tranzitorii

Art. 10. — Sumele încasate pentru Fondul special al drumurilor publice vor fi folosite în exclusivitate în scopul pentru care au fost constituite.

Art. 11. — Dispozițiile prezentei legi se aplică și persoanelor fizice și persoanelor juridice străine în măsura în care, prin tratate internaționale la care România este parte, nu se stabilește altfel.

Art. 12. — Disponibilul existent la finele anului în contul Fondului special al drumurilor publice se raportează cu aceeași destinație pentru anul următor.

Art. 13. — Constituirea și gestionarea Fondului special al drumurilor publice, stabilit potrivit prevederilor art. 4 din prezenta lege, se efectuează de către Ministerul Transporturilor.

Art. 14. — Controlul respectării prevederilor prezentei legi se exercită de către Regia Autonomă „Administrația Națională a Drumurilor din România”, precum și de către organele de specialitate ale Ministerului Transporturilor.

Art. 15. — Criteriile pe baza cărora se alocă sumele din Fondul special al drumurilor publice pe județe și, în cadrul acestora, pentru drumurile județene și comunale, precum și metodologia de programare, de calcul și de raportare, referitoare la Fondul special al drumurilor publice se stabilesc prin norme metodologice elaborate de către Ministerul Transporturilor și Ministerul Finanțelor.

În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Transporturilor și Ministerul Finanțelor vor elabora normele metodologice prevăzute la alin. 1.

Art. 16. — Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1997.

Art. 17. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: art. 7 și art. 42 din Legea drumurilor nr. 13/1974; art. 3, art. 4, art. 11 și art. 17 alin. (2) din Legea nr. 43/1975 pentru stabilirea normelor privind proiectarea, construirea și modernizarea drumurilor; art. 3 alin. (4), art. 20 alin. (2) și art. 37 din Legea nr. 37/1975 privind sistematizarea, proiectarea și realizarea arterelor de circulație în localitățile urbane și rurale; Decretul nr. 250/1981 privind stabilirea regimului de folosire a drumurilor de către autovehiculele înmatriculate în alte state care transportă mărfuri în trafic internațional pe teritoriul României; Legea nr. 13/1994 privind constituirea și utilizarea Fondului special pentru dezvoltarea și modernizarea drumurilor publice, precum și orice alte dispoziții contrare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind constituirea
și utilizarea Fondului special al drumurilor publice**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind constituirea și utilizarea Fondului special al drumurilor publice și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 14 octombrie 1996.

Nr. 504.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind supunerea spre ratificare Parlamentului
a Convenției consulare dintre România
și Republica Socialistă Vietnam,
semnată la Hanoi la 8 iulie 1995**

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția consulară dintre România și Republica Socialistă Vietnam, semnată la Hanoi la 8 iulie 1995.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 26 februarie 1996.

Nr. 21.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Convenției consulare
dintre România și Republica Socialistă Vietnam,
semnată la Hanoi la 8 iulie 1995**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția consulară dintre România și Republica Socialistă Vietnam, semnată la Hanoi la 8 iulie 1995.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 7 mai 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
ION SOLCANU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 30 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

București, 16 octombrie 1996.
Nr. 123.

**CONVENȚIE CONSULARĂ
între România și Republica Socialistă Vietnam**

România și Republica Socialistă Vietnam, denumite în continuare *părți contractante*, animate de dorința de a dezvolta și de a întări, în continuare, legăturile prietenești, tradiționale, dintre cele două țări, reafirmând hotărârea de a așeza la baza relațiilor lor încrederea, cooperarea și ajutorul reciproc, în conformitate cu principiile respectării independenței, suveranității și integrității teritoriale, al egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne,

dorind să reglementeze și să dezvolte relațiile consulare dintre cele două state pe baza respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și a angajamentelor internaționale asumate,

au hotărât să încheie prezenta convenție consulară, în care scop au convenit asupra următoarelor:

CAPITOLUL I

ARTICOLUL 1

Definiții

1. În sensul prezentei convenții, expresiile de mai jos vor avea următorul înțeles:

a) *oficiu consular* înseamnă orice consulat general, consulat, viceconsulat sau agenție consulară;

b) *circumscripție consulară* înseamnă teritoriul atribuit unui oficiu consular pentru exercitarea funcțiilor consulare;

c) *șef de oficiu consular* înseamnă persoana însărcinată să acționeze în această calitate;

d) *funcționar consular* înseamnă oricare persoană, inclusiv șeful oficiului consular, însărcinată să exercite funcțiile consulare;

e) *angajat consular* înseamnă oricare persoană care face parte din serviciul administrativ sau tehnic al oficiului consular;

f) *membru al personalului de serviciu* înseamnă oricare persoană aparținând serviciului casnic al unui oficiu consular;

g) *membru al oficiului consular* înseamnă funcționarii consulari, angajații consulari și membrii personalului de serviciu;

h) *membru al personalului particular* înseamnă persoana folosită în mod exclusiv în serviciul privat al unui membru al oficiului consular;

i) *membru de familie* înseamnă soțul sau soția membrului oficiului consular, precum și copiii minori ai acestuia;

j) *membru al personalului consular* înseamnă funcționarii consulari, alții decât șeful oficiului consular, angajații consulari și membrii personalului de serviciu;

k) *localuri consulare* înseamnă clădirile sau părțile de clădiri și terenurile aferente, care, indiferent în a cui proprietate se află, sunt folosite exclusiv pentru scopurile oficiului consular;

l) *archive consulare* înseamnă toate hărțile, documentele, corespondența, cărțile, filmele, benzile magnetice, mijloacele

tehnice folosite pentru culegerea și utilizarea informațiilor, registrele oficiului consular, precum și materialul de cifru, codurile, fișierele și mobilierul folosite pentru a le proteja și a le conserva;

m) *navă* înseamnă orice mijloc civil de navigație, care are dreptul să arboreze drapelul statului trimițător, potrivit legilor acestuia, cu excepția navelor militare;

n) *aeronavă* înseamnă orice aparat civil de zbor, înregistrat în statul trimițător și care are dreptul să folosească însemnele de înregistrare ale acestui stat, cu excepția aparatelor militare.

2. Dispozițiile prezentei convenții referitoare la cetățenii statului trimițător se aplică, în mod corespunzător, atunci când contextul o permite, și persoanelor juridice care sunt constituite conform legislației statului trimițător și care își au sediul înregistrat în acest stat.

CAPITOLUL II

Înființarea de oficii consulare și numirea membrilor oficiilor consulare

ARTICOLUL 2

Înființarea unui oficiu consular

1. Statul trimițător poate înființa un oficiu consular pe teritoriul statului de reședință, numai cu consimțământul acestui stat.

2. Sediul oficiului consular, rangul și circumscripția sa consulară, precum și numărul membrilor oficiului consular sunt stabilite de statul trimițător și sunt supuse aprobării statului de reședință. Statul trimițător poate aduce modificări ulterioare sediului oficiului consular, rangului sau circumscripției sale consulare, precum și numărului membrilor oficiului, numai cu consimțământul statului de reședință.

3. Consimțământul expres și prealabil al statului de reședință este, de asemenea, cerut pentru deschiderea unui birou situat în afara sediului unui oficiu consular existent.

ARTICOLUL 3

Numirea și admiterea șefului oficiului consular

1. Statul trimițător va solicita, pe cale diplomatică, acordul prealabil al statului de reședință în vederea numirii șefului oficiului consular.

2. Sub rezerva prevederilor prezentei convenții, modalitățile de numire și de admitere a șefului oficiului consular sunt stabilite de legile, regulamentele și de uzanțele statului trimițător, cu observarea legilor și a uzanțelor statului de reședință.

ARTICOLUL 4

Eliberarea patentei consulare și notificarea numirii șefului oficiului consular

1. Statul trimițător eliberează șefului oficiului consular un document, sub formă de patentă consulară sau un document similar, întocmit pentru fiecare numire, atestând calitatea sa și indicând, ca regulă generală, numele, prenumele și clasa sa, precum și circumscripția consulară și sediul oficiului consular.

2. Statul trimițător transmite guvernului statului de reședință, pe cale diplomatică sau pe orice altă cale potrivită, patentă consulară sau documentul similar.

ARTICOLUL 5

Exequaturul

1. Șeful oficiului consular este admis să-și exercite funcțiile printr-o autorizație a statului de reședință, denumită *exequatur*, oricare ar fi forma acesteia.

2. Statul care refuză să elibereze exequaturul nu este obligat să comunice statului trimițător motivele refuzului său.

3. Sub rezerva prevederilor art. 6 și 8, șeful oficiului consular nu poate să-și exercite funcțiile sale înainte de primirea exequaturului.

ARTICOLUL 6

Admiterea provizorie a șefului oficiului consular

Până la eliberarea exequaturului, șeful oficiului consular poate fi admis de statul de reședință, cu titlu provizoriu, să își exercite funcțiile sale. În acest caz, dispozițiile prezentei convenții îi sunt aplicabile.

ARTICOLUL 7

Exercitarea cu titlu temporar a funcțiilor de șef al oficiului consular

1. Dacă șeful oficiului consular este împiedicat să-și exercite funcțiile sau dacă postul este vacant, un gerant interimar poate acționa, cu titlu provizoriu, în calitate de șef al oficiului consular.

2. Numele și prenumele gerantului interimar sunt notificate ministerului afacerilor externe al statului de reședință de către misiunea diplomatică a statului trimițător sau, în lipsa unei misiuni diplomatice a acestui stat în statul de reședință, de către șeful oficiului consular sau, în cazul în care acesta este împiedicat să o facă, de către orice autoritate competentă a statului trimițător.

În general, această notificare trebuie făcută în prealabil.

Statul de reședință poate condiționa acordarea consimțământului său pentru admiterea ca gerant interimar a unei persoane de calitatea acesteia de agent diplomatic sau de funcționar consular al statului trimițător în statul de reședință.

3. Autoritățile statului de reședință trebuie să acorde asistență și protecție gerantului interimar. În perioada geranței sale, prevederile prezentei convenții îi sunt aplicabile în aceeași măsură ca și șefului oficiului consular respectiv.

4. Dacă, în cazurile prevăzute la paragraful 1 al acestui articol, un membru al personalului diplomatic al misiunii diplomatice sau un reprezentant al ministerului afacerilor externe al statului trimițător este numit de acest stat în calitate de gerant interimar, acesta continuă să beneficieze de privilegiile și de imunitățile diplomatice.

ARTICOLUL 8

Notificarea către autoritățile din circumscripția consulară

De îndată ce șeful oficiului consular a fost admis, chiar cu titlu provizoriu, să-și exercite funcțiile, statul de reședință este obligat să informeze imediat autoritățile din circumscripția consulară și va lua măsurile necesare pentru ca acesta să-și poată îndeplini funcțiile și să beneficieze de prevederile prezentei convenții.

ARTICOLUL 9

Cetățenia funcționarilor consulari

Funcționarii consulari de carieră pot fi numai cetățeni ai statului trimițător, care nu au domiciliul în statul de reședință.

ARTICOLUL 10

Exercitarea funcțiilor consulare într-un stat terț

După notificarea făcută statelor interesate și dacă nici unul dintre acestea nu se opune în mod expres, statul trimițător poate să încredințeze unui oficiu consular, înființat în statul de reședință, exercitarea funcțiilor consulare într-un alt stat.

ARTICOLUL 11

Exercitarea funcțiilor consulare pentru un stat terț

După notificarea corespunzătoare făcută statului de reședință și dacă acesta nu se opune, un oficiu consular al statului trimițător poate exercita, în statul de reședință, funcții consulare pentru un stat terț.

ARTICOLUL 12

Funcționarii consulari onorifici

În relațiile dintre ele, părțile contractante pot numi și pot primi funcționari consulari onorifici, aplicând, în ceea ce-i privește, dispozițiile cap. 3 din Convenția de la Viena, din anul 1963, asupra relațiilor consulare și, atunci când conținutul o permite, prevederile prezentei convenții.

Funcționarii consulari onorifici pot avea cetățenia statului trimițător, a statului de reședință sau a unui stat terț.

ARTICOLUL 13

Notificarea către statul de reședință a numirilor, sosirilor și plecărilor membrilor oficiului consular

Statul trimițător va notifica, în scris, ministerului afacerilor externe al statului de reședință:

a) numirea unui membru al oficiului consular, sosirea la post, plecarea sa definitivă sau încetarea exercitării funcțiilor sale, precum și orice alte schimbări intervenite în statul său în timpul serviciului la oficiul consular;

b) sosirea și plecarea definitivă a unui membru de familie a membrului oficiului consular și, dacă este cazul, faptul că o persoană devine sau încetează de a mai fi membru al familiei acestuia;

c) sosirea și plecarea definitivă a unui membru al personalului particular, precum și încetarea serviciului în această calitate;

d) numirea și încetarea activității unui membru al oficiului consular sau a unui membru al personalului particular, care are domiciliul sau reședința în statul de reședință.

ARTICOLUL 14

Documentele de identitate

1. Autoritățile statului de reședință vor elibera, în mod gratuit, fiecărui funcționar consular, un document care atestă identitatea și calitatea sa, menționând funcția pe care o îndeplinește la oficiul consular.

2. Prevederile paragrafului 1 al prezentului articol se aplică și angajaților consulari, membrilor personalului de serviciu și membrilor personalului particular, precum și membrilor familiilor acestora, cu condiția ca aceste persoane să nu fie cetățeni ai statului de reședință sau să nu domicilieze în acest stat.

ARTICOLUL 15

Încetarea funcțiilor unui membru al oficiului consular

1. Funcțiile unui membru al oficiului consular încetează, îndeosebi, prin:

a) notificarea încetării funcțiilor acestuia, făcută statului de reședință de către statul trimițător;

b) retragerea exequaturului;

c) notificarea statului de reședință, făcută statului trimițător, în sensul că acesta a încetat să mai considere persoana în cauză ca membru al oficiului consular.

2. Statul de reședință poate în orice moment, și fără a fi obligat să-și motiveze decizia sa, să comunice statului trimițător, pe cale diplomatică, că retrage exequaturul eliberat șefului oficiului consular sau că un alt funcționar consular este declarat *persona non grata*, ori că un alt membru al oficiului consular a devenit inacceptabil. Într-o asemenea situație, statul trimițător va rechema persoana în cauză, dacă aceasta se află deja în exercițiul funcțiilor sale, sau va retrage numirea, dacă acesta nu a sosit la post. Dacă statul trimițător nu îndeplinește această obligație într-un termen rezonabil, statul de reședință poate înceta să mai considere persoana în cauză ca membru al oficiului consular.

CAPITOLUL III

Funcții consulare

ARTICOLUL 16

Scopul funcțiilor consulare

Funcționarul consular favorizează, prin toate mijloacele legale, dezvoltarea relațiilor economice, comerciale, culturale, științifice și turistice între statul trimițător și statul de reședință, promovează, în orice alt mod, relații prietenești între statul trimițător și statul de reședință, apără și protejează în statul de reședință drepturile și interesele statului trimițător și ale cetățenilor săi.

ARTICOLUL 17

Comunicarea cu autoritățile statului de reședință

1. Funcționarul consular exercită funcțiile sale în cadrul circumscripției consulare. Totuși, în cazuri excepționale, el poate exercita funcțiile sale și în afara acestei circumscripții, cu consimțământul statului de reședință.

2. În exercitarea funcțiilor sale, funcționarul consular se poate adresa:

a) autorităților locale din circumscripția consulară;

b) autorităților centrale ale statului de reședință, în măsura în care acest lucru este permis de legile, regulamentele și uzanțele acestui stat, precum și de acordurile internaționale.

ARTICOLUL 18

Reprezentarea pe lângă organizații internaționale

După notificarea făcută statului de reședință, funcționarul consular poate acționa și în calitate de reprezentant al statului trimițător pe lângă organizațiile internaționale care își au sediul în statul de reședință.

ARTICOLUL 19

Reprezentarea cetățenilor în fața tribunalelor statului de reședință

1. Funcționarul consular are dreptul, cu respectarea legilor și a procedurilor în vigoare în statul de reședință, să reprezinte pe cetățenii statului trimițător ori să ia măsuri în

scopul reprezentării corespunzătoare a acestora în fața tribunalelor sau a altor autorități ale statului de reședință. El poate cere, conform legilor și regulamentelor statului de reședință, adoptarea de măsuri provizorii, în vederea apărării drepturilor și a intereselor cetățenilor statului trimițător atunci când, datorită absenței lor sau din oricare altă cauză, ei nu-și pot apăra, în timp util, drepturile și interesele lor.

2. Reprezentarea la care se referă paragraful 1 al prezentului articol ia sfârșit în momentul în care persoana reprezentată își desemnează un mandatar ori își asigură personal apărarea drepturilor și intereselor.

ARTICOLUL 20

Înregistrarea cetățenilor, eliberarea de pașapoarte și acordarea de vize

În conformitate cu legile statului trimițător, funcționarul consular are dreptul:

- a) să înregistreze pe cetățenii statului trimițător;
- b) să elibereze cetățenilor statului trimițător pașapoarte sau alte documente de călătorie, să facă modificări în acestea, să le reînnoiască, să le extindă valabilitatea, să le retragă ori să le anuleze;
- c) să acorde vize persoanelor care călătoresc în statul trimițător sau îl tranzitează.

ARTICOLUL 21

Funcții referitoare la starea civilă

În conformitate cu legile statului trimițător și dacă nu se contravine legilor statului de reședință, funcționarul consular are dreptul:

1. Să încheie căsătorii.
Oficiul consular va informa autoritățile statului de reședință în legătură cu căsătoriile încheiate, dacă legile statului de reședință prevăd aceasta.
2. Să înregistreze nașterile, căsătoriile și decesele cetățenilor statului trimițător și să elibereze documente corespunzătoare ori să primească comunicări și dovezi privind nașterile, căsătoriile sau decesele cetățenilor acestui stat.

Totuși aceste prevederi nu dispensează cetățenii statului trimițător de obligația de a respecta legislația statului de reședință în materie de înregistrare a nașterilor, căsătoriilor sau a deceselor.

3. Autoritățile statului de reședință vor pune la dispoziția oficiului consular copiile și extrasele de pe documentele de stare civilă privind pe cetățenii statului trimițător.

ARTICOLUL 22

Funcții notariale

1. În conformitate cu prevederile legilor statului trimițător și ale statului de reședință, funcționarul consular are dreptul:

- a) să primească, să întocmească și să autentifice declarații ale cetățenilor statului trimițător;
- b) să legalizeze contracte, cu excepția celor care se referă la transmiterea proprietății asupra unui imobil situat în statul de reședință, încheiate între cetățenii statului trimițător sau între cetățeni ai statului trimițător și cetățeni ai altor state, dacă acestea urmează să producă efecte în statul trimițător sau între cetățenii acestuia;
- c) să primească, să întocmească ori să autentifice testamente făcute de cetățenii statului trimițător;

d) să legalizeze documentele referitoare la cetățenii statului trimițător, eliberate de autoritățile acestui stat sau ale statului de reședință, ori copii și extrase de pe acestea.

2. Documentele menționate la paragraful 1 al prezentului articol, întocmite, autentificate sau legalizate de funcționarul consular, au aceeași valoare juridică cu cele întocmite de către autoritățile statului de reședință, dacă aceasta nu contravine legilor și regulamentelor acestui stat.

ARTICOLUL 23

Primirea în depozit

1. Funcționarul consular are dreptul să primească în depozit documente, sume de bani și obiecte de valoare, încredințate de cetățenii statului trimițător, dacă prin aceasta nu se contravine legilor statului de reședință.

2. Funcționarul consular are, de asemenea, dreptul să primească, pentru a le transmite proprietarilor lor, obiectele pierdute de cetățenii statului trimițător în timpul sejurului lor în statul de reședință.

ARTICOLUL 24

Tutela și curatela

1. Autoritățile statului de reședință informează oficiul consular ori de câte ori este necesar să se instituie tutela sau curatela pentru a proteja un cetățean al statului trimițător, minor sau care are capacitatea limitată de a contracta, sau pentru a se asigura protecția drepturilor și intereselor acestuia în statul de reședință și pe care cetățeanul statului trimițător nu este în măsură să le administreze singur, indiferent de motive. Aceste măsuri nu trebuie să contravină legilor și reglementărilor statului de reședință în această materie.

2. Funcționarul consular poate să informeze autoritățile competente ale statului de reședință dacă are cunoștință despre situațiile menționate la paragraful 1 și el are dreptul să ia legătură cu persoana care urmează să fie desemnată în calitate de tutore sau curator.

ARTICOLUL 25

Comunicarea și legătura cu cetățenii statului trimițător

Funcționarul consular are dreptul să comunice și să ia legătura cu cetățeanul statului trimițător, să-i acorde asistență, să-l îndrume și, în caz de nevoie, să-i asigure asistența juridică. Statul de reședință nu va limita în nici un fel posibilitățile de comunicare și de legătură ale cetățenilor statului trimițător cu oficiul lor consular și nici accesul lor la acesta.

ARTICOLUL 26

Comunicarea cu cetățenii privați de libertate

1. Funcționarul consular va fi informat, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare, de către autoritățile competente ale statului de reședință în legătură cu arestarea, reținerea preventivă sau despre oricare altă măsură care limitează dreptul la libertate personală a unui cetățean al statului trimițător din circumscripția sa consulară.

2. Orice comunicare a cetățeanului statului trimițător, față de care s-a luat o măsură de limitare a libertății personale, adresată oficiului consular al statului trimițător, va fi transmisă acestuia, fără întârziere, de către autoritățile statului de reședință.

3. Funcționarul consular are dreptul să-l viziteze și să comunice cu cetățeanul statului trimițător, arestat sau care

este supus oricărei alte forme de limitare a libertății personale, ori care execută o pedeapsă privativă de libertate, și, după caz, să îi acorde sprijin și protecție.

Dreptul la prima vizită și de comunicare se acordă și va putea fi exercitat cât mai curând posibil, fără a putea fi amânat după împlinirea termenului de 4 zile lucrătoare de la data informării oficiului consular despre luarea măsurii de privare sau de limitare, sub orice formă, a libertății personale.

Vizitele ulterioare pot fi permise la intervale rezonabile.

4. Autoritățile competente ale statului de reședință vor informa pe cetățenii în cauză despre posibilitatea lor de a comunica cu funcționarul consular.

5. Vizitele și comunicările menționate la paragraful 3 al prezentului articol trebuie să aibă loc în conformitate cu prevederile legilor și ale regulamentelor statului de reședință, dar care nu trebuie să împiedice exercitarea acestui drept.

6. Funcționarul consular trebuie să se abțină de a interveni în favoarea unui cetățean al statului trimițător aflat în stare de detenție, dacă acesta se opune.

7. Cetățeanul statului trimițător împotriva căruia s-a luat măsura privării de libertate are dreptul de a trimite scrisori sau altă corespondență și de a primi pachete, conținând obiecte de uz personal, în limitele permise de legile și de regulamentele statului de reședință.

8. În cazul în care autoritățile statului de reședință au pornit procesul penal sau au deschis o altă procedură împotriva cetățeanului statului trimițător, acestea, la cererea celui în cauză, vor informa pe funcționarul consular al statului trimițător asupra învinuirilor care le aduc cetățeanului respectiv, data și locul când a fost făcută judecata acestuia sau procedura care îl privește.

Funcționarul consular are dreptul de a asista la proces sau la procedura respectivă.

ARTICOLUL 27

Accidente

Autoritățile competente ale statului de reședință vor informa, imediat, oficiul consular în legătură cu toate accidentele grave de circulație ale cetățenilor statului trimițător. La cererea oficiului consular, acestea îi vor pune la dispoziție documentele întocmite de organele competente în legătură cu evenimentele rutiere în care a fost implicat un cetățean al statului trimițător.

ARTICOLUL 28

Decesul unui cetățean al statului trimițător

Autoritățile statului de reședință vor informa, fără întârziere, pe funcționarul consular, în legătură cu decesul unui cetățean al statului trimițător. La cererea oficiului consular, acestea îi vor trimite, gratuit, certificatul de deces ori o copie de pe documentele care confirmă decesul.

ARTICOLUL 29

Funcții în materie de succesiuni

1. Autoritățile competente ale statului de reședință informează, fără întârziere, oficiul consular în legătură cu deschiderea în acest stat a unei succesiuni, ca urmare a decesului unui cetățean al statului trimițător, precum și în legătură cu deschiderea unei succesiuni, indiferent de cetățenia persoanei decedate, de care poate fi interesat un cetățean al statului trimițător sau statul trimițător însuși, în calitate de moștenitor, titular de drepturi sau legatar.

2. Autoritățile statului de reședință vor lua măsurile necesare, prevăzute de legile și regulamentele acestui stat, pentru conservarea succesiunii și pentru a transmite funcționarului consular copia de pe testament, dacă acesta a fost întocmit, precum și toate informațiile de care dispun în legătură cu titularii de drepturi, cu domiciliul lor permanent sau temporar, cu valoarea și componența masei succesoriale, inclusiv cu privire la sumele provenite din asigurările sociale sau din alte venituri, ori din polițele de asigurare. Ele vor informa, de asemenea, asupra datei când urmează să se deschidă procedura succesorală sau despre stadiul acestei proceduri.

3. Funcționarul consular este autorizat să reprezinte direct, fără procură, în fața tribunalelor sau a altor autorități ale statului de reședință, sau, indirect, prin intermediul unui reprezentant al său, pe cetățenii statului trimițător care au dreptul sau care au pretenții la o succesiune deschisă în statul de reședință, dacă aceștia sunt absenți sau nu au desemnat un mandatar legal al lor.

4. Funcționarul consular are dreptul să solicite autorităților competente ale statului de reședință:

a) să conserve succesiunea, să pună ori să ridice sigilii, să ia măsurile necesare conservării ei, inclusiv desemnarea unui administrator al succesiunii, precum și să participe la aceste operațiuni;

b) să procedeze la vânzarea bunurilor care fac parte din succesiune și să comunice data fixată pentru această vânzare, astfel încât el să poată fi prezent.

5. Autoritățile statului de reședință vor informa, fără întârziere, pe funcționarul consular, despre încheierea procedurii succesoriale sau a celorlalte formalități oficiale legate de succesiune și, după plata aferentă datoriilor, taxelor și impozitelor, vor permite ca activele succesiunii sau bunurile personale ale persoanelor pe care le reprezintă să fie exportate beneficiarilor.

6. În cazul în care valoarea succesiunii nu este importantă, funcționarul consular va putea cere ca bunurile succesoriale să-i fie remise lui. În această situație el are dreptul de a le transmite persoanelor interesate.

7. Funcționarul consular are dreptul să primească, în vederea transmiterii celor interesați, bunurile personale și valorile aparținând cetățenilor statului trimițător care nu domiciliază în statul de reședință, precum și sumele care le revin acestora din indemnizațiile de pensie, din drepturile de asigurări sociale, din salarii, din polițele de asigurare sau din gratificații.

8. Dacă un cetățean al statului trimițător, care nu are domiciliul permanent în statul de reședință, a decedat în timpul unei șederi temporare în acest stat, bunurile sale trebuie conservate de către autoritățile competente ale statului de reședință și, apoi, transmise, fără o procedură specială, funcționarului consular al statului trimițător. Funcționarul consular trebuie să acopere datoriile contractate de defunct în timpul șederii acestuia în statul de reședință, până la nivelul care să nu depășească valoarea acestor bunuri.

9. Transferul bunurilor și al activelor din statul de reședință se va putea face cu respectarea legislației acestui stat.

ARTICOLUL 30

Asistența acordată navelor

1. Funcționarul consular are dreptul să acorde orice fel de asistență, prevăzută în prezenta convenție, navelor statului trimițător, precum și echipajelor acestor nave în timpul staționării lor în apele teritoriale sau interioare ale statului

de reședință, ori în porturi. El poate beneficia de dreptul de control și de inspecție asupra navelor acestui stat și echipajelor lor. În acest scop, el poate urca la bordul navelor statului trimițător pentru a interoga pe comandant și pe membrii echipajului navei.

2. Comandantul și membrii echipajului au dreptul să fie vizitați de funcționarul consular, la bordul navei, să comunice cu el, precum și să viziteze oficiul consular, în conformitate cu legile statului de reședință, în special cu legile și cu reglementările portuare și cu cele care privesc trecerea frontierei.

3. În îndeplinirea funcțiilor privind nava statului trimițător, comandantul sau echipajul ei, funcționarul consular poate solicita asistență autorităților competente ale statului de reședință.

ARTICOLUL 31

Dreptul funcționarului consular privind nava și echipajul

În ceea ce privește navele statului trimițător, funcționarul consular are dreptul:

a) fără a prejudicia drepturile autorităților statului de reședință, să chestioneze pe comandantul navei sau pe oricare alt membru al echipajului, să viziteze nava, să verifice, să primească, să întocmească sau să semneze orice fel de certificate sau alte documente privind nava, să facă declarații referitoare la navă, la încărcătura și la voiajul acesteia, precum și să elibereze documentele necesare facilitării intrării, șederii și ieșirii navei;

b) să intervină în vederea rezolvării, sau pentru găsierea de soluții, conform legislației statului trimițător, a oricăror litigii dintre comandant și ceilalți membri ai echipajului, inclusiv în cazul litigiilor privind contractele de angajare și condițiile de muncă;

c) în conformitate cu legea statului trimițător, să participe la instalarea sau concedierea comandantului și a altor membri ai echipajului;

d) să ia măsurile necesare în vederea spitalizării și repatrierii comandantului sau oricărui alt membru al echipajului;

e) să acorde sprijin și asistență comandantului navei sau oricărui alt membru al echipajului în fața tribunalelor și a altor autorități ale statului de reședință;

f) să ia măsuri utile pentru asigurarea menținerii disciplinei și ordinii la bordul navei.

ARTICOLUL 32

Intervenția autorităților statului de reședință la bordul navei

1. În cazul în care un tribunal sau oricare altă autoritate a statului de reședință are intenția să aresteze ori să rețină la bordul navei statului trimițător pe comandant, pe un alt membru al echipajului, pe un pasager al acestei nave sau pe o altă persoană care nu este cetățean al statului de reședință, să aplice sechestrul pe un bun aflat la bord ori să angajeze o anchetă oficială la bordul navei, trebuie să informeze, în prealabil, pe funcționarul consular, astfel încât el să poată asista la luarea oricăreia dintre aceste măsuri. Dacă, datorită urgenței situației, nu a fost posibil să fie informat funcționarul consular sau dacă acesta nu a fost prezent la luarea măsurilor, autoritățile statului de reședință vor informa, fără întârziere și în mod complet, pe funcționarul consular în legătură cu măsurile pe care le-a luat. Autoritățile competente ale statului de reședință vor facilita vizita funcționarului consular la persoana arestată sau reținută și comunicarea lui cu aceasta și vor asigura luarea măsurilor corespunzătoare menite să protejeze interesele persoanei sau ale navei.

2. Prevederile paragrafului 1 al prezentului articol se aplică, de asemenea, în cazul în care autoritățile statului de reședință cer comandantului sau unui membru al echipajului navei statului trimițător să coboare la țarm pentru a răspunde unor întrebări în legătură cu nava statului trimițător.

3. Cu excepția cazurilor în care funcționarul consular ori comandantul navei statului trimițător o cer, sau cu aprobarea acestora, autoritățile judiciare sau alte autorități ale statului de reședință nu pot interveni în problemele interne ale navei statului trimițător privind relațiile dintre membrii echipajului, raporturile de muncă și alte activități de natură internă ale acesteia, cu condiția să nu fie încălcate legile și reglementările statului de reședință referitoare la liniștea și ordinea publică.

4. Prevederile paragrafului 1 al prezentului articol nu se aplică în cazul controlului obișnuit, efectuat de autoritățile statului de reședință în materie de pașapoarte, vamă, sănătate publică, poluarea apelor mării și ocrotirea vieții umane pe mare ori în cazul oricărui alt demers întreprins la cerea sau cu consimțământul comandantului navei.

ARTICOLUL 33

Avaria sau naufragiul navei

1. Dacă o navă a statului trimițător naufragiază, este avariata, eșuează, este aruncată la țarm sau suferă orice alte stricăciuni în apele teritoriale sau interioare ale statului de reședință, inclusiv în porturi, autoritățile acestui stat vor informa, fără întârziere, pe funcționarul consular despre aceasta.

2. În cazurile arătate la paragraful 1 al prezentului articol, autoritățile statului de reședință vor lua, conform legilor interne, măsurile necesare pentru a organiza salvarea și protecția navei, pasagerilor, echipajului, echipamentului navei, încărcăturii, proviziilor și a altor obiecte aflate la bordul navei și, de asemenea, pentru a evita orice prejudicii aduse bunurilor, precum și pentru a împiedica dezordini la bordul navei sau pentru a le elimina. Aceste măsuri vor fi luate, de asemenea, și față de obiectele care fac parte din navă sau din încărcătura ei și care au fost aruncate peste bord, informând pe funcționarul consular despre măsurile luate. Aceste autorități vor ajuta pe funcționarul consular să ia toate măsurile de înlăturare a urmărilor avariei, eșuării sau naufragiului.

3. În cazul în care proprietarul navei, comandantul acesteia sau oricare altă persoană nu poate fi prezentă sau nu poate lua măsurile necesare pentru conservarea, salvarea sau administrarea bunurilor sau mărfurilor de pe nava statului trimițător, funcționarul consular poate, în numele proprietarului, să ia măsurile pe care însuși proprietarul navei sau al mărfurilor le-ar fi putut lua într-o astfel de situație ori să solicite autorităților statului de reședință să ia ele aceste măsuri.

4. Funcționarul consular poate, de asemenea, să ia măsurile prevăzute la paragraful 3 al prezentului articol și, atunci când un obiect, aparținând unui cetățean al statului trimițător, provenind de la bordul sau din încărcătura unei nave, indiferent de naționalitatea ei, a fost adus într-un port sau găsit pe țarm sau în apropierea țarmului de pe o navă avariata, eșuată sau naufragiată. Autoritățile statului de reședință vor informa, fără întârziere pe funcționarul consular despre existența unui asemenea obiect.

5. Funcționarul consular are dreptul să participe la ancheta deschisă, pentru a determina cauzele avariei, eșuării sau ale naufragiului, conformându-se legilor și reglementelor statului de reședință.

ARTICOLUL 34

Decesul sau dispariția unui membru al echipajului

1. Dacă comandantul sau oricare alt membru al echipajului unei nave a statului trimițător a decedat sau este dat dispărut în statul de reședință, la bordul navei sau pe uscat, comandantul sau înlocuitorul său, precum și funcționarul consular al statului trimițător sunt singurii competenți să facă inventarul obiectelor, valorilor sau al altor bunuri lăsate de defunct sau de dispărut și să ia măsurile necesare conservării bunurilor sau transiterii lor, în vederea lichidării succesiunii. Dacă defunctul sau dispărutul sunt cetățeni ai statului de reședință, comandantul sau înlocuitorul său va întocmi inventarul în momentul constatării decesului sau al dispariției și va remite o copie de pe inventarul autorităților statului de reședință, competente să efectueze demersurile necesare pentru conservarea bunurilor, și, în caz de nevoie, pentru lichidarea succesiunii.

Aceste autorități vor informa oficiul consular al statului trimițător în legătură cu demersurile lor.

2. În cazul în care funcționarul consular exercită drepturile în materie succesorală, prevăzute la paragraful 1 al prezentului articol, el trebuie să se conformeze legilor și regulamentelor statului de reședință.

ARTICOLUL 35

Aeronave civile

Prevederile art. 30, 31, 32, 33 și 34 ale prezentei convenții se aplică, în mod corespunzător, și aeronavelor statului trimițător, cu condiția ca aceasta să nu contravină prevederilor acordurilor bi- sau multilaterale în domeniu, la care sunt părți ambele state contractante.

ARTICOLUL 36

Drepturi și taxe consulare

1. Oficiul consular poate încasa pe teritoriul statului de reședință drepturi și taxe pentru serviciile consulare, efectuate conform legilor și regulamentelor statului trimițător.

2. Sumele încasate pentru serviciile consulare efectuate, menționate la paragraful 1 al prezentului articol, sunt exceptate de la orice impozite și taxe în statul de reședință.

3. Statul de reședință va permite oficiului consular să depună sumele rezultate din taxele consulare într-un cont bancar.

ARTICOLUL 37

Transmiterea actelor

Funcționarul consular are dreptul să transmită acte judiciare sau extrajudiciare sau comisii rogatorii, conform cu acordurile internaționale în vigoare între părțile contractante, iar, în lipsa unor asemenea acorduri, într-un mod compatibil cu legile și cu reglementările statului de reședință. Acest drept nu poate fi exercitat decât față de cetățenii statului trimițător și fără a aplica mijloace de constrângere.

ARTICOLUL 38

Alte funcții consulare

Funcționarul consular poate îndeplini orice alte funcții consulare cu care îl însărcinează statul trimițător, dacă acestea nu sunt contrare legilor și regulamentelor statului de reședință sau dacă statul de reședință nu se opune îndeplinirii lor.

CAPITOLUL IV

Facilități, privilegiile și imunități

ARTICOLUL 39

Facilități acordate oficiului consular pentru activitatea sa

Statul de reședință acordă oficiului consular orice înlesniri pentru exercitarea funcțiilor consulare și ia măsurile necesare pentru ca membrii oficiului consular să-și poată îndeplini însărcinările oficiale și să beneficieze de imunitățile și privilegiile prevăzute în prezenta convenție.

ARTICOLUL 40

Folosirea drapelului și a stemei naționale

1. Statul trimițător are dreptul să folosească în statul de reședință drapelul său național și scutul cu stema de stat, conform prevederilor prezentului articol:

a) drapelul național al statului trimițător poate fi arborat la clădirea destinată ca sediu al oficiului consular, la reședința șefului oficiului consular, precum și pe mijloacele sale de transport, atunci când acestea sunt folosite în interes oficial;

b) scutul cu stema statului trimițător și denumirea oficiului consular, scrisă în limba statului trimițător și în cea a statului de reședință, pot fi așezate pe clădirea destinată ca sediu al oficiului consular și pe reședința șefului oficiului consular.

În exercitarea drepturilor acordate prin prezentul articol, se vor respecta legile, regulamentele și uzanțele statului de reședință.

ARTICOLUL 41

Localuri și locuințe

Statul de reședință sprijină statul trimițător ca în cadrul legilor și reglementărilor sale să-și poată procura localurile necesare oficiului consular și, în caz de nevoie, locuințe convenabile pentru membrii oficiului consular.

ARTICOLUL 42

Facilități pentru procurarea de terenuri și clădiri

1. Statul trimițător are dreptul, în cadrul legilor și al reglementărilor statului de reședință:

a) să procure clădiri sau părți de clădiri, destinate birourilor oficiului consular, reședinței șefului oficiului consular sau locuințelor celorlalți membri ai oficiului consular;

b) să construiască sau să amenajeze, în aceleași scopuri, clădirile procurate;

c) să transfere dreptul de proprietate asupra clădirilor sau părților din clădiri astfel procurate sau construite.

2. Dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol nu absolvă statul trimițător de obligația de a respecta reglementările și restricțiile în materie de construcții, de urbanism, cele privitoare la protecția ansamblurilor arhitectonice și a monumentelor, aplicabile pe teritoriul unde se află amplasate clădirile sau părțile din clădiri destinate localurilor consulare.

ARTICOLUL 43

Inviolabilitatea localurilor consulare și a reședinței șefului oficiului consular

1. Localurile consulare și reședința șefului oficiului consular sunt inviolabile. Autoritățile statului de reședință nu pot pătrunde în acestea decât cu consimțământul șefului oficiului consular, al șefului misiunii diplomatice a statului trimițător sau al persoanei desemnate de unul dintre aceștia.

2. Statul de reședință are obligația specială de a lua toate măsurile necesare pentru a împiedica violarea sau deteriorarea localurilor consulare și pentru a împiedica tulburarea liniștii oficiului consular sau atingerea demnității sale.

ARTICOLUL 44

Scutirea de rechiziții

Localurile consulare, reședința șefului oficiului consular și locuințele celorlalți membri ai oficiului consular, mobilierul lor, bunurile oficiului consular ca și mijloacele de transport, nu pot face obiectul nici unei forme de rechiziție, pentru cazuri de utilitate publică sau de apărare națională.

ARTICOLUL 45

Scutirea fiscală a localurilor consulare

1. Localurile consulare și reședința șefului oficiului consular, pe care statul trimițător sau o altă persoană, acționând în numele acestui stat, le are în proprietate sau este locatar, sunt scutite de impozite și de taxe de orice fel, naționale, regionale sau comunale, cu excepția taxelor percepute ca remunerare pentru serviciile special prestate.

2. Scutirea fiscală prevăzută la paragraful 1 al prezentului articol nu se aplică impozitelor și taxelor care, după legile și regulamentele statului de reședință, cad în sarcina persoanei care a contractat cu statul trimițător sau a celei care a acționat în numele acestui stat.

ARTICOLUL 46

Inviolabilitatea arhivelor și a documentelor consulare

Arhivele și documentele consulare sunt inviolabile în orice moment și în orice loc s-ar afla.

ARTICOLUL 47

Libertatea de comunicare

1. Statul de reședință permite și protejează comunicarea liberă a oficiului consular pentru orice scopuri oficiale. Oficiul consular poate folosi toate mijloacele de comunicație potrivite, inclusiv curierii diplomatici sau consulari, valiza diplomatică sau consulară și mesaje în clar sau cifrate, pentru comunicarea cu guvernul, cu misiunile diplomatice și cu celelalte oficii consulare ale statului trimițător, oriunde s-ar găsi ele. Totuși oficiul consular nu poate instala și utiliza un post de radioemisie decât cu consimțământul statului de reședință.

2. Corespondența oficială a oficiului consular este inviolabilă.

Prin expresia *corespondență oficială* se înțelege întreaga corespondență referitoare la oficiul consular și la funcțiile sale.

3. Valiza consulară nu poate fi deschisă sau reținută.

4. Coletele, care constituie valiza consulară, trebuie să poarte semne exterioare vizibile ale caracterului lor și nu pot conține decât corespondența oficială, documente sau obiecte destinate exclusiv pentru folosința oficială.

5. Curierul consular trebuie să posede un document oficial, care să ateste calitatea sa și să precizeze numărul de colete care constituie valiza consulară. În afară de cazul în care statul de reședință consimte la aceasta, el nu trebuie să fie nici cetățean al statului de reședință, nici, cu excepția când el este cetățean al statului trimițător, o persoană domiciliată în statul de reședință. În exercitarea funcțiilor sale, curierul consular este protejat de statul de reședință.

El se bucură de inviolabilitatea persoanei sale și nu poate fi supus nici unei forme de arestare, detenție sau oricărei alte forme de limitare a libertății sale personale.

6. Statul trimițător și oficiul consular al acestuia pot desemna curieri consulari provizorii, care pot beneficia de privilegii și imunități conform paragrafului 5 al acestui articol, până la predarea valizei consulare.

7. Valiza consulară poate fi încredințată comandantului unei nave sau aeronave a statului trimițător, care urmează să sosească într-un loc de intrare autorizat în statul de reședință. Acest comandant trebuie să poarte un document oficial, indicând numărul de colete care constituie valiza diplomatică, dar el nu este considerat curier consular. Printr-un aranjament cu autoritățile locale competente, oficiul consular poate trimite pe unul dintre membrii săi să ia valiza consulară, în mod direct și liber, de la comandantul navei sau al aeronavei și să predea o asemenea valiză consulară, în același mod.

ARTICOLUL 48

Protecția funcționarilor consulari

Statul de reședință va trata pe funcționarul consular cu respectul cuvenit și va lua măsurile necesare pentru a împiedica orice atingere adusă persoanei, libertății și demnității sale.

ARTICOLUL 49

Inviolabilitatea personală a funcționarului consular

Persoana funcționarului consular este inviolabilă. Funcționarul consular nu poate fi arestat, deținut ori supus oricărei alte forme de limitare a libertății personale.

ARTICOLUL 50

Imunitatea de jurisdicție a membrilor oficiului consular

1. Funcționarii consulari se bucură de imunitatea de jurisdicție penală, civilă și administrativă a statului de reședință.

2. Angajații consulari și membrii personalului de serviciu nu sunt supuși jurisdicției penale, civile și administrative a statului de reședință pentru nici un act îndeplinit în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale prezentului articol nu se aplică în caz de acțiune civilă:

a) care rezultă din încheierea unui contract pe care membrii oficiului consular nu l-au făcut, în mod expres sau implicit, în numele statului trimițător;

b) intentată de un terț pentru pagubele rezultate dintr-un accident cauzat în statul de reședință de un vehicul, o navă sau o aeronavă.

ARTICOLUL 51

Obligația de a depune ca martor

1. Funcționarii consulari pot fi chemați să depună ca martori în fața instanțelor judecătorești sau a altor autorități competente ale statului de reședință. Totuși nici o măsură coercitivă sau o altă sancțiune nu va putea fi luată față de funcționarii consulari.

2. Angajații consulari și membrii personalului de serviciu pot fi invitați să depună ca martori în timpul desfășurării unei proceduri judiciare, civile sau administrative. Angajații consulari sau membrii personalului de serviciu nu trebuie să refuze să facă declarații, dacă nu se află în situația prevăzută la paragraful 3 al prezentului articol.

3. Membrii oficiului consular au dreptul să refuze să depună mărturie asupra oricăror probleme care au legătură cu exercitarea funcțiilor lor oficiale sau să prezinte corespondența și documentele oficiale referitoare la acestea. Ei au, de asemenea, dreptul să refuze să depună mărturie în calitate de experți asupra legislației statului trimițător.

4. Autoritatea care solicită unui membru al oficiului consular să depună mărturie trebuie să evite a împiedica pe acesta să îndeplinească funcțiile sale. Dacă este posibil, ea poate să obțină mărturia prin declarație verbală sau scrisă, luată la reședința sa sau la oficiul consular.

ARTICOLUL 52

Renunțarea la imunități

1. Statul trimițător poate renunța la inviolabilitatea și la imunitatea prevăzute în art. 49, 50 și 51. Această renunțare trebuie făcută întotdeauna expres și comunicată în scris autorităților statului de reședință.

2. Dacă un membru al oficiului consular angajează o procedură într-o materie în care ar beneficia de imunitate de jurisdicție, el nu poate invoca imunitatea de jurisdicție față de nici o cerere reconvențională, legată direct de cererea principală.

3. Renunțarea la imunitatea de jurisdicție pentru o acțiune civilă sau administrativă nu este considerată ca renunțare la imunitatea în ceea ce privește măsurile de executare a hotărârii, pentru care este necesară o renunțare expresă.

ARTICOLUL 53

Scutirea de prestații personale

Statul de reședință scutește pe membrii oficiului consular de orice prestații personale și de orice sarcini de interes public, indiferent de caracterul lor, ca și de alte obligații, cum ar fi rechizițiile și încartuirile militare.

ARTICOLUL 54

Scutirea de obligația de înmatriculare a străinilor

1. Membrii oficiului consular sunt scutiți de toate obligațiile prevăzute de legile și de regulamentele statului de reședință în materie de înmatriculare a străinilor, de permise de ședere, precum și de alte formalități cerute străinilor.

2. Totuși prevederile paragrafului 1 din prezentul articol nu se aplică membrilor personalului consular, care nu sunt angajați permanenți ai statului trimițător sau care exercită o activitate particulară cu caracter lucrativ în statul de reședință, și nici unui membru al familiei acestora.

ARTICOLUL 55

Scutirea fiscală

1. Funcționarii consulari și angajații consulari sunt scutiți de orice impozite și taxe, personale sau reale, naționale, regionale, municipale, impuse de statul de reședință, cu excepția:

- impozitelor indirecte, încorporate în mod normal în prețul mărfurilor sau al serviciilor;
- impozitelor și taxelor pe bunuri imobile particulare, situate pe teritoriul statului de reședință, sub rezerva dispozițiilor art. 45;
- drepturilor de succesiune și de mutație, percepute de către statul de reședință, sub rezerva prevederilor art. 60;
- impozitelor și taxelor pe orice fel de venituri particulare, care își au sursa în statul de reședință;

e) drepturilor percepute ca remunerare a serviciilor prestate particular;

f) taxelor de înregistrare, de grefă, de ipotecă și de timbru, sub rezerva dispozițiilor art. 45.

2. Membrii personalului de serviciu sunt scutiți de impozitele și taxele pentru salariile primite pentru serviciile pe care le prestează, cu condiția să nu fie cetățeni ai statului de reședință sau să nu aibă domiciliul în acest stat.

3. Membrii oficiului consular, care angajează persoane ale căror retribuții sau salarii nu sunt scutite de impozitul pe venit în statul de reședință, trebuie să respecte obligațiile pe care legile și reglementările acestui stat le impun în materie de percepere a impozitului pe venit.

ARTICOLUL 56

Scutirea de taxe și control vamal

1. În conformitate cu legile și cu regulamentele sale, statul de reședință autorizează intrarea, ieșirea, scutirea de orice taxe vamale și de alte redevențe conexe, altele decât cheltuielile de depozitare, de transport și cheltuielile cu serviciile special prestate, pentru:

a) obiectele destinate folosinței oficiale a oficiului consular;

b) obiectele destinate uzului personal al funcționarilor consulari, inclusiv efectele destinate instalării lor.

Bunurile destinate uzului personal al funcționarilor consulari nu trebuie să depășească consumul lor obișnuit.

2. Angajații consulari beneficiază de privilegiile și de scutirile prevăzute la paragraful 1 lit. b) din prezentul articol, în ceea ce privește obiectele importante cu ocazia primei lor instalări.

3. Funcționarii consulari sunt scutiți de controlul bagajelor lor personale, dacă nu există motive serioase să se presupună că acestea conțin obiecte care nu beneficiază de scutirile menționate la paragraful 1 lit. b) din prezentul articol sau obiecte interzise la import sau export de legile statului de reședință, sau de regulamentele de carantină. Într-un asemenea caz, controlul nu se poate face decât în prezența funcționarului consular sau a reprezentantului său autorizat.

ARTICOLUL 57

Scutirea de permise de muncă

1. Membrii oficiului consular sunt scutiți, în ceea ce privește serviciile aduse statului trimițător, de obligațiile pe care legile și regulamentele statului de reședință le prevăd cu privire la permisele de muncă, necesare în cazul folosirii mâinii de lucru străine.

2. Membrii personalului particular al funcționarilor consulari și ai angajaților consulari sunt scutiți de obligațiile menționate la paragraful 1 din prezentul articol, dacă ei nu exercită nici o altă activitate particulară cu caracter lucrativ în statul de reședință.

ARTICOLUL 58

Scutirea de regimul de asigurări sociale

1. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 3 al prezentului articol, membrii oficiului consular sunt scutiți, în ceea ce privește serviciile aduse statului trimițător, de dispozițiile de securitate socială care pot fi în vigoare în statul de reședință.

2. Scutirea prevăzută la paragraful 1 al prezentului articol se aplică și membrilor personalului particular, care sunt în serviciul exclusiv al membrilor oficiului consular, cu condiția ca:

a) să nu fie cetățeni ai statului de reședință sau să nu aibă domiciliul în acest stat;

b) să nu fie supuși dispozițiilor de securitate socială, care sunt în vigoare în statul trimitător sau într-un stat terț.

3. Membrii oficiului consular, care au în serviciul lor persoane cărora scutirea prevăzută la paragraful 2 al prezentului articol nu se aplică, trebuie să respecte obligațiile pe care dispozițiile de securitate socială ale statului de reședință le impun celui care angajează.

4. Scutirea prevăzută la paragrafele 1 și 2 ale prezentului articol nu exclude participarea voluntară la regimul de securitate socială a statului de reședință, în măsura în care aceasta este admisă de acest stat.

ARTICOLUL 59

Dispoziții speciale referitoare la activitățile particulare cu caracter lucrativ

1. Funcționarii consulari de carieră nu vor exercita în statul de reședință nici o activitate cu caracter profesional sau comercial, în profitul lor personal.

2. Privilegiile și imunitățile prevăzute în prezenta convenție nu sunt acordate:

a) angajaților consulari și membrilor personalului de serviciu care exercită în statul de reședință o activitate particulară cu caracter lucrativ;

b) membrilor de familie ai persoanei menționate la lit. a) și membrilor personalului său particular;

c) membrilor familiilor membrilor oficiului consular, care exercită ei înșiși în statul de reședință o activitate particulară cu caracter lucrativ.

ARTICOLUL 60

Sucesiunea unui membru decedat al oficiului consular

În caz de deces al unui membru al oficiului consular în statul de reședință, acesta:

a) va permite exportul bunurilor mobile ale defunctului, cu excepția acelor care, în momentul decesului, sunt interzise la export de statul de reședință;

b) nu va percepe taxe de succesiune sau de mutație asupra bunurilor mobile, a căror existență în statul de reședință se datora exclusiv prezenței în acest stat a defunctului în calitate de membru al oficiului consular.

ARTICOLUL 61

Libertatea de deplasare

Sub rezerva legilor și a regulamentelor referitoare la zonele în care accesul este interzis sau reglementat din motive de securitate națională, statul de reședință asigură tuturor membrilor oficiului consular libertatea de deplasare și de circulație pe teritoriul său.

ARTICOLUL 62

Asigurarea mijloacelor de circulație

Mijloacele de circulație, proprietatea statului trimitător, destinate uzului oficiului consular, sau cele care sunt proprietatea membrilor oficiului consular trebuie să facă obiectul unei asigurări obligatorii.

ARTICOLUL 63

Asigurarea pentru daunele provocate unei terțe părți

Membrii oficiului consular trebuie să se conformeze tuturor obligațiilor impuse de legile și de regulamentele statului de reședință în materie de asigurări pentru daunele

produse unei terțe părți, rezultate din utilizarea unui mijloc de transport.

ARTICOLUL 64

Prevederi aplicabile membrilor de familie

Prevederile art. 49, 50 alin. 1, ale art. 53—56, 58, 60 și 61 sunt, de asemenea, aplicabile în mod corespunzător și membrilor de familie ai unui membru al oficiului consular, cu condiția ca aceștia să nu fie cetățeni ai statului de reședință, să nu domicilieze în acest stat și să nu exercite nici o activitate lucrativă.

ARTICOLUL 65

Începutul și sfârșitul privilegiilor și imunităților consulare

1. Membrii oficiului consular beneficiază de privilegiile și de imunitățile prevăzute în prezenta convenție, de la intrarea pe teritoriul statului de reședință pentru a-și ocupa posturile, iar dacă se găsesc deja pe acest teritoriu, din momentul intrării lor în funcție la oficiul consular.

2. Membrii familiei unui membru al oficiului consular, care locuiesc împreună cu acesta, precum și membrii personalului său particular beneficiază de privilegiile și de imunitățile prevăzute în prezenta convenție, începând cu una dintre datele următoare: aceea de când membrul respectiv al oficiului consular se bucură de privilegiile și imunitățile conform paragrafului 1 al prezentului articol; aceea a intrării lor pe teritoriul statului de reședință sau aceea la care ei au devenit membri ai acestei familii sau ai personalului particular respectiv.

3. Când funcțiile unui membru al postului consular iau sfârșit, privilegiile și imunitățile sale, precum și acelea ale membrilor familiei sale, care locuiesc împreună cu el, sau ale membrilor personalului său particular încetează, în mod normal, la prima dintre datele următoare:

a) în momentul în care persoana în cauză părăsește teritoriul statului de reședință;

b) la expirarea unui termen rezonabil care îi va fi fost acordat în acest scop.

În ceea ce privește persoanele menționate la paragraful 2 al prezentului articol, privilegiile și imunitățile lor iau sfârșit din momentul în care ele încetează să mai locuiască împreună sau să fie în serviciul unui membru al oficiului consular, cu rezerva, totuși, că, dacă aceste persoane intenționează să părăsească teritoriul statului de reședință într-un termen rezonabil, privilegiile și imunitățile lor subzistă până în momentul plecării lor.

4. Totuși, în ceea ce privește actele săvârșite de un funcționar consular sau de un angajat consular în exercitarea funcțiilor lor oficiale, imunitatea de jurisdicție subzistă fără limită de durată.

5. În caz de deces al unui membru al oficiului consular, membrii familiei sale, care locuiesc împreună cu el, continuă să se bucure de privilegiile și de imunitățile de care beneficiază până la prima dintre datele următoare:

a) aceea la care ei părăsesc teritoriul statului de reședință;

b) la expirarea unui termen rezonabil, care le va fi fost acordat în acest scop.

ARTICOLUL 66

Persoane care nu beneficiază de privilegii și imunități

1. Membrii oficiului consular care sunt cetățeni ai statului de reședință sau au domiciliul în acest stat nu beneficiază de privilegiile și de imunitățile prevăzute în prezenta convenție, sub rezerva paragrafului 3 al art. 51.

2. Totuși statul de reședință trebuie să-și exercite jurisdicția asupra persoanelor menționate la paragraful 1 al prezentului articol, în așa fel încât să nu împiedice, fără motiv și sub nici o formă, exercitarea funcțiilor oficiului consular.

CAPITOLUL V Dispoziții generale și finale

ARTICOLUL 67

Respectarea legilor și regulamentelor statului de reședință

1. Persoanele care beneficiază de privilegiile și de imunitățile stabilite în baza prezentei convenții sunt obligate să respecte legile și regulamentele statului de reședință, fără a prejudicia privilegiile și imunitățile lor. Ele au, de asemenea, datoria de a nu se amesteca în treburile interne ale statului de reședință.

2. Localurile consulare nu vor fi utilizate în mod incompatibil cu exercitarea funcțiilor consulare.

3. Dispozițiile paragrafului 2 al prezentului articol nu exclud posibilitatea instalării într-o parte a clădirii, în care se găsesc localurile oficiului consular, a birourilor altor organisme sau agenții, cu condiția ca localurile afectate acestor birouri să fie separate de acelea care sunt folosite de către oficiul consular.

În acest caz, aceste birouri nu sunt considerate, conform prevederilor prezentei convenții, ca făcând parte din localurile consulare.

ARTICOLUL 68

Exercitarea funcțiilor consulare de către misiunea diplomatică

1. Dispozițiile prezentei convenții se aplică, în mod corespunzător, și în cazul în care funcțiile consulare sunt exercitate de misiunea diplomatică.

Pentru România,
Mircea Geoană

2. Numele și prenumele membrilor misiunii diplomatice, afectați serviciului consular, vor fi notificate la ministerul afacerilor externe al statului de reședință.

3. Membrii misiunii diplomatice, menționați la paragraful 2 al prezentului articol, continuă să beneficieze de privilegiile și de imunitățile pe care le conferă statutul lor diplomatic.

ARTICOLUL 69

Ratificarea și intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi supusă ratificării în conformitate cu procedurile constituționale ale fiecăreia dintre părțile contractante și va intra în vigoare în a 30-a zi de la data schimbului instrumentelor de ratificare.

2. Prezenta convenție va putea fi modificată, urmând ca aceasta să fie convenită pe cale diplomatică.

Ele vor intra în vigoare începând cu a 30-a zi de la data la care părțile contractante își vor fi comunicat reciproc că au fost îndeplinite procedurile legale de ratificare, potrivit legilor lor.

3. Prezenta convenție se încheie pe o perioadă nedeterminată.

Fiecare parte contractantă poate denunța prezenta convenție, în care scop va înștiința pe cealaltă parte contractantă, în scris, pe cale diplomatică. În acest caz, convenția își va înceta valabilitatea după 6 luni de la data primirii înștiințării făcute potrivit prezentului articol.

Drept pentru care, împuterniciții părților contractante au semnat prezenta convenție și au aplicat sigiliile lor.

Întocmită la Hanoi, la 8 iulie 1995, în două exemplare originale, în limbile română, vietnameză și engleză. Textele în limba vietnameză și română au aceeași valoare.

În cazul unor interpretări diferite, prevalează textul în limba engleză.

Pentru Republica Socialistă Vietnam,
Nguyen Dy Nien

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii

pentru ratificarea Convenției consulare dintre România și Republica Socialistă Vietnam, semnată la Hanoi la 8 iulie 1995

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției consulare dintre România și Republica Socialistă Vietnam, semnată la Hanoi la 8 iulie 1995, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 octombrie 1996.
Nr. 509.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 1996
al Regiei Autonome „Agenția Națională a Produselor Agricole“
de sub autoritatea Ministerului Agriculturii și Alimentației**

În temeiul art. 9 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1993,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 1996 al Regiei Autonome „Agenția Națională a Produselor Agricole“ de sub autoritatea Ministerului Agriculturii și Alimentației, prevăzut în anexa la prezenta hotărâre.

Defalcarea pe trimestre a indicatorilor înscrși în bugetul de venituri și cheltuieli al Regiei Autonome „Agenția Națională a Produselor Agricole“ se aprobă de către Ministerul Agriculturii și Alimentației.

Art. 2. — Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Regiei Autonome „Agenția Națională a Produselor Agricole“, prevăzut la art. 1, reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului, la propunerea ministerului de resort, cu avizul Ministerului Finanțelor, iar în cazul salariilor, și cu avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor.

În cazul în care, în execuție, se înregistrează nerealizări ale veniturilor totale aprobate, Regia Autonomă „Agenția Națională a Produselor Agricole“ va efectua cheltuielile totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerată infracțiune, și se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei.

Art. 4. — Contravenția prevăzută la art. 3 se constată și amenda se aplică de către organele de control financiar ale statului, imputernicite potrivit legii, persoanelor vinovate de nerespectarea prezentei hotărâri.

Art. 5. — Anexa face parte integrantă din prezenta hotărâre și se va transmite Ministerului Agriculturii și Alimentației.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și alimentației,
Alexandru Lăpușan

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

p. Ministru de stat,
ministrul muncii și protecției sociale,
Adrian Neacșu,
secretar de stat

București, 7 octombrie 1996.
Nr. 910.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRĂRE****privind exceptarea de la plata taxelor vamale
a importului de sfeclă de zahăr**

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Se exceptează de la plata taxelor vamale cantitățile de sfeclă de zahăr — poziția tarifară 1212.91.10 —, importate în vederea industrializării, până la data de 31 decembrie 1996.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și alimentației,
Alexandru Lăpușan

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

p. Ministrul comerțului,
Mihai Berinde,
secretar de stat

București, 16 octombrie 1996.
Nr. 988.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind exceptarea temporară

de la plata taxelor vamale a unui contingent tarifar de 100 mii tone orz de consum

În temeiul prevederilor art. 35 din Ordonanța Guvernului nr. 26/1993, aprobată și modificată prin Legea nr. 102/1994,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se exceptează temporar de la plata taxelor vamale, în limita unui contingent tarifar de 100 mii tone orz de consum, poziția tarifară 1003.00.90 din Tariful vamal de import al României.

Art. 2. — Licențele de import vor fi eliberate de Ministerul Comerțului și vor fi avizate de Ministerul Agriculturii și Alimentației.

Art. 3. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică până la data de 31 decembrie 1996.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și alimentației,

Alexandru Lăpușan

p. Ministrul comerțului,

Mihai Berinde,

secretar de stat

Ministru de stat, ministrul finanțelor,

Florin Georgescu

București, 16 octombrie 1996.
Nr. 989.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind eliberarea și numirea unui membru în Consiliul de administrație al Fondului Proprietății de Stat

În temeiul art. 30 alin. 2 lit. d) și al art. 31 alin. 2 din Legea privatizării societăților comerciale nr. 58/1991,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Începând cu data prezentei hotărâri, domnul Constantin Dicu se eliberează din funcția de membru al Consiliului de administrație al Fondului Proprietății de Stat.

Art. 2. — Cu aceeași dată, domnul Valeriu Homer se numește în funcția de membru al Consiliului de administrație al Fondului Proprietății de Stat.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Secretariatul General al Guvernului

Octav Cozmâncă

București, 22 octombrie 1996.
Nr. 1.008.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.